

ת"פ 52000/02/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד מחאג'נה, בסאם ותד, מחמוד מחאג'נה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 52000-02-15 מדינת ישראל נ' מחאג'נה(עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מוחמד מחאג'נה (נדון)
2. בסאם ותד (נדון)
3. מחמוד מחאג'נה

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד חאלד חכרוש

ב"כ הנאשם 3: עו"ד עאדל בויראת

הנאשם 3 בעצמו

המתורגמנית הגב' נאדיה שלבי

גזר דין

(בעניין נאשם 3 בלבד)

1. על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש, הורשע מחמוד על פי כתב אישום מתוקן, שהוגש וסומן באות "א", בביצוע עבירה של **החזקת נשק שלא כדין**, עבירה לפי סעיפים **144 (א) רישא, 144 (ג) ו- 29 (ב) לחוק העונשין**.

2. יצוין, כי כתב האישום המתוקן הוגש גם נגד נאשמים 1 ו- 2 (להלן: "**הנאשמים האחרים**"), בגין עבירות בנשק, אך מפאת גילו של מחמוד, והצורך בהגשת תסקיר בעניינו, דינו הופרד מעניינם של הנאשמים האחרים, ועונשם נגזר זה מכבר. בביצוע העבירות היו מעורבים גם אחרים, ביניהם פרחאת, שדינו נגזר במסגרת כתב אישום אחר, סאמר שדינו נגזר במסגרת כתב אישום נפרד, ואחרים נוספים, כמפורט בכתב האישום.

3. להלן עובדות כתב האישום המתוקן:

עמוד 1

- א. סאמר (בן מחמד) ותד (להלן: "**סאמר**") והנאשם 2 הם קרובי משפחה. נאשם 1 ובאסל (בן עבדאללה) מחאג'נה (להלן: "**באסל**") הם אחים. פרחאת (בן מוחמד) מחאג'נה (להלן: "**פרחאת**"), הוא קרוב משפחתם של נאשמים 1, 3, ובאסל.
- ב. פרחאת הוא הבעלים של רכב שברולט קווליר, מס' רכב: 67-358-17 (להלן: "**השברולט**").
- ג. במהלך החודשים האחרונים בשנת 2014 ועד לתאריך 04/02/15 פרחאת החזיק, נשא והוביל בלא רשות על-פי דין, אמצעי לחימה מסוגים שונים, בכללם: רובה סער מסוג קלצ'ניקוב (להלן: "**קלצ'ניקוב**"); תת-מקלע מאולתר (להלן: "**תמ"ק**"), מחסניות, תחמושת ואביזרי נשק מסוגים שונים, לרבות, מכלול של רובה סער מסוג קלצ'ניקוב (להלן: "**המכלול**").
- ד. הקלצ'ניקוב והתמ"ק מהווים כלי-נשק אשר סוגלו לירות קליע, שבכוחו להמית אדם.
- ה. במהלך חודש ינואר בשנת 2015, סאמר ונאשמים 1 ו-2 קשרו קשר לסחור באמצעי לחימה, כך שכלי-נשק ותחמושת (להלן: "**אמצעי לחימה**") יועברו לידי סאמר, באמצעות נאשם 2, כל זאת, באמצעות נאשם 1 שירכוש את אמצעי הלחימה מאחר (להלן: "**הקשר**").
- ו. במסגרת הקשר ולשם קידומו סאמר הורה לנאשם 1 לפעול להשגת אמצעי הלחימה ובראשית חודש פברואר, בשנת 2015, במסגרת הקשר ולשם קידומו סאמר האיץ בנאשם 1, ביתר שאת, לפעול להשגת אמצעי הלחימה.
- ז. בראשית חודש פברואר, בשנת 2015, במסגרת הקשר ולשם קידומו, נאשם 1 קשר קשר עם פרחאת לרכוש ממנו אמצעי לחימה (להלן: "**הקשר הנוסף**"), תמורת תשלום סך של 24,000 ₪ במזומן.
- ח. במסגרת הקשר הנוסף ולשם קידומו, נאשם 1 ופרחאת קבעו להיפגש בתאריך 04/02/15, בשעות אחר הצהריים, סמוך למתחם ביתו של נאשם 1, לצורך מכירת ורכישת אמצעי הלחימה המפורטים בסעיף 2 לעובדות כתב-האישום.
- ט. כמו כן, במסגרת הקשר ולשם קידומו, נאשם 2 נסע בהוראתו של סאמר למתחם ביתו של נאשם 1, כל זאת, על-מנת לרכוש את אמצעי הלחימה ולהעבירם לסאמר.
- י. בתאריך 04/02/15, במסגרת הקשר והקשר הנוסף לסחור באמצעי לחימה ולשם קידומו, עובר לשעה 20:00 פרחאת הגיע ברכב השברולט, סמוך לביתו של נאשם 1, כשאמצעי הלחימה המפורטים בסעיף 2 לעובדות כתב-האישום, מוחזקים, נישאים ומובלים על ידו ברכב השברולט, בלא רשות על-פי דין.
- יא. במסגרת הקשר והקשר הנוסף ולשם קידומו פרחאת פגש בסמוך למתחם ביתו של נאשם 1 את באסל ואת נאשמים 2 ו-3. באסל ונאשם 3, הורו לפרחאת לטעון את הקלצ'ניקוב בתחמושת אשר הייתה במקום.
- יב. בהמשך לאמור לעיל, במסגרת הקשר והקשר הנוסף ולשם קידומו, פרחאת טען את הקלצ'ניקוב בתחמושת ויצא יחד עם נאשמים 2 ו-3 לאזור סמוך למתחם ביתו של נאשם 3, לצורך ביצוע ניסוי ירי (להלן: "**זירת ניסוי הירי**").

יג. דקות אחדות לאחר מהלך הדברים המפורט לעיל, בהגיעם אל זירת ניסוי הירי, הסמוכה לאזור מגורים, פרחאת ירה מהקלצ'ניקוב מספר יריות, העביר את הנשק למצב ירי אוטומטי. בשל מעצור בנשק, נאשם 3 לקח מפרחאת את הקלצ'ניקוב, תפעל את המעצור וירה מהנשק, כשבכל אותה העת, נאשם 2 עמד בסמוך לפרחאת ולנאשם 3.

יד. בתום ניסוי הירי פרחאת ונאשמים 2 ו-3 חזרו למתחם ביתו של נאשם 1.

טו. במסגרת הקשר והקשר הנוסף ולשם קידום, נאשם 1 לקח מפרחאת את הקלצ'ניקוב, המכלול והמחסניות, תוך שנאשם 1 מחזיק, מוביל ונושא אותם על גופו, ללא רשות על-פי דין ושילם לפרחאת סכום של 21,800 ₪ תמורתם (להלן: "**העסקה**").

טז. בתום העסקה, במסגרת הקשר ולשם קידומו העביר נאשם 1 את הקלצ'ניקוב, המכלול והמחסניות לנאשם 2.

יז. נאשם 2 החזיק, הוביל ונושא את הקלצ'ניקוב, המכלול והמחסניות, בלא רשות על-פי דין והניחם, ביחד עם תחמושת - 228 כדורים, כשהם מוסווים בתא המטען של רכב מזדה 3, מס' רכב 73-401-63 (להלן: "**רכב המזדה 3**") וזאת על מנת להעבירם ולמוסרם לסאמר.

יח. בתאריך 04/02/15, בשעה 21:45, במהלך נסיעתו של נאשם 2 ברכב המזדה 3, כשהוא מחזיק, מוביל ונושא את הקלצ'ניקוב, המכלול והמחסניות והתחמושת, בלא רשות על-פי דין, נעצר נאשם 2 על-ידי שוטרים בכביש 65 לכיוון מערב, בדרכו אל סאמר בכפר ג'ת.

יט. זמן קצר לפני כן, בשעה 21:19 נעצר פרחאת בסמוך למתחם ביתו של נאשם 1 כשברכב השברולט אמצעי לחימה שונים, ביניהם, התמ"ק, תחמושת ומחסניות.

כ. במעשיהם המתוארים לעיל:

(א) סאמר ונאשמים 1 ו-2, קשרו קשר לביצוע פשע - עבירות בנשק ולסחור באמצעי לחימה-נשקים מסוגים שונים.

(ב) הנאשמים ופרחאת בצעו בצוותא חדא עבירות בנשק שבכוחו להמית אדם, כמפורט לעיל: נאשמים 1, 2 ו-3 החזיקו, נשקים ואביזרי נשק, בלא רשות על-פי דין להחזיקם; נאשמים 1 ו-2 נשאו והובילו נשקים ואביזרי נשק בלא רשות על-פי דין לנשיאתם או להובלתם; ונאשמים 1 ו-2 סייעו לסחר בנשק עם פרחאת וסאמר, בלא רשות על-פי דין לעשות כן.

תסקיר שירות המבחן

4. מחמוד, רווק בן 20, יליד ישראל, ולו שני אחים. אביו יליד ישראל, עובד במסעדה בפ"ת כטבח במשך שנים רבות. אמו אף היא ילידת ישראל, עקרת בית. מחמוד תיאר את הקשר עם הוריו ואחיו באופן עמום ותמציתי, דבר אשר הקשה על שירות המבחן להתרשם מהדינמיקה של יחסיו עם בני משפחתו.

5. עד לביצוע העבירות דנן, תפקד מחמוד באופן תקין ואין לו הרשעות קודמות. לדבריו, הוא סיים 10 שנות לימוד, בהישגים ממוצעים וקיים קשרים חברתיים תקינים. הוא עזב את בית הספר, טרם השלמת

השכלתו התיכונית, עקב רצונו לסייע בפרנסת המשפחה והחל לעבוד בעבודות מזדמנות בתחום השיפוצים, עפר, בניין ועוד. מאז חודש נובמבר אשתקד עובד מחמוד, כפועל, בחברה המתמחה באלומיניום (הוצג תלוש משכורת). הוא שלל שימוש בחומרים פסיכואקטיביים, בעבר או בהווה.

עם זאת צוין בתסקיר, כי במסגרת חקירת המעצר, שנערכה למחמוד בחודש מאי 2015 עלה, כי הוא כמעט ואינו יודע קרוא וכתוב. שירות המבחן התרשם, כי קיימות אצלו בעיות התפתחותיות, אורגניות ורגשיות, שהחלו להתגלות בגיל ההתבגרות וכי, למעשה, הוא התקשה להשתלב במסגרות בגיל צעיר, ליצור קשרים חברתיים, ולרכוש מיומנויות הסתגלותיות, חברתיות ותפקודיות.

6. שירות המבחן התרשם, כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד, וזאת בשל קווי אישיות דלים, דימוי עצמי וגברי נמוך, נטייתו של מחמוד להיגרר אחר דמויות כוחניות ודומיננטיות ממנו וקושי בהפעלת שיקול דעת הולם. עם זאת צוין, כי המעשים לא בוצעו על רקע הזדהות עם נורמות עברייניות אלא בוצעו בשל גורמים רגשיים ולהערכת קצינת המבחן, רמת הסיכון עשויה להצטמצם באמצעות הקניית אסטרטגיות התנהגותיות להתמודדות במצבי סיכון.

7. ואכן, במהלך תקופת פיקוח המעצר, שולב מחמוד בקבוצה טיפולית לעצורי בית, והופיע למפגשים השבועיים באופן רציף ועקבי, תוך הפגנת מעורבות בשיח הקבוצתי. מנחי הקבוצה התרשמו כי מחמוד הוא צעיר תלתי, דל וילדותי שאישיותו טרם התגבשה.

8. מאחר שהמלצת שירות המבחן לא הייתה ברורה, דחיתי את הדיון, תוך שהוריתי על הגשת תסקיר משלים, בו תובהר ההמלצה.

תסקיר משלים (מיום 25.08.2015)

9. במסגרת התסקיר המשלים צוין שירות המבחן, כי בתקופת הדחיה, חל שיפור ביכולתו של מחמוד לקחת אחריות על המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. שירות המבחן התרשם, כי הנזקקות הטיפולית התחזקה וכי, השתלבותו של מחמוד בהליך טיפולי מתאים, תפחית את הסיכון להישנות מקרים דומים בעתיד.

כן התרשם שירות המבחן, כי מחמוד חש חרטה, אשמה ובושה, בגין המעשים שביצע ומכיר בהשלכות החברתיות והאישיות שלהם. הוא הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי, אך בשל תפוסה מלאה בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים דוברי ערבית ורשימת המתנה ארוכה, טרם השתלב בהליך, בפועל.

10. לפיכך, חזר שירות המבחן והמליץ להעמיד את מחמוד בצו מבחן למשך 18 חודשים ולהטיל עליו ענישה קונקרטית ומוחשית אשר תחדד עבורו את ההשלכות על מעשיו הפסולים, בדרך של מאסר שירוצה בעבודות שירות.

ראיות לעונש

11. מטעם המאשימה הוגשו:

א. גזר דין במסגרת הסדר טיעון של מעורב אחר בפרשה, פרחאת מחאג'נה (להלן: "פרחאת"), שנשפט בפני כב' השופט סעב בת"פ 52101-02-15 מ"י נ' מחאג'נה, מיום 21.12.2015.

(סומן ע/2)

- ב. גזר דין במסגרת הסדר טיעון של מעורב נוסף בפרשה, סאמר ואתד (להלן: "סאמר"), שנשפט בפני כב' השופט טובי בת"פ 52009-02-15 מ"י נ' ותד, מיום 20.06.2016. (סומן ע/3)
- ג. בנוסף, הפנה ב"כ המאשימה לגזרי הדין שניתנו בתיק דנן, בעניינם של הנאשמים האחרים.
12. מטעם מחמוד הוגש מסמך רפואי, המפרט את בעיותיו הרפואיות (סומן נ/1) אשר, מטעמים של צנעת הפרט, לא אציין את תוכנו.

טיעוני המאשימה לעונש

13. המדינה הגישה טיעונים בכתב (סומנו ע/1) ובישיבת יום 06.10.2016 השלימה טיעוניה בעל-פה. כן הוגשה אסופת פסיקה (סומנה ע/4).
- תחילה, ציינה המאשימה, כי בעניינם של הנאשמים האחרים, שהורשעו במסגרת הסדר טיעון בקשירת קשר לפשע; עבירות נשק - נשיאת נשק, וסיוע לסחר בנשק, נקבע, מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר והעונש שנגזר על כל אחד מהם היה 22 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי, וחולטו רכוש וסכומי כסף במזומן שנתפסו ברשותם. על נאשם 2 גם הושת קנס.
- עוד צוין, כי בגזר הדין של פרחאת, שהורשע (בתיק אחר) במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאת נשק; סחר בנשק וקשירת קשר לביצוע פשע (בעבירות נשק), נקבע (ע"י כב' השופט כמאל סעב), מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל- 60 חודשי מאסר והעונש שהושת עליו היה 36 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וחולטו סכומי כסף ורכוש שנתפסו בחזקתו.
14. המאשימה מבקשת להשית על מחמוד מאסר בפועל, לתקופה ארוכה ומשמעותית וכן מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס.
- נטען, כי בעבירות הנשק, טמון כוח רב, אשר עלול לדרבן לביצוע עבירות אלימות והפחדה. הודגש, כי במקרה דנן, אין מדובר בהחזקת נשק ישן וחלוד אשר הוטמן במחסן סגור ונעול, אלא בהחזקת נשק המצויה ברף הגבוה של העבירה, כחלק מאירוע רחב יותר של סחר בנשק ובאמצעי לחימה.
- ב"כ המאשימה ציין, כי ראוי להביא בחשבון את העובדה, שהחזקת הנשק, עצמה, נעשתה במהלך אירוע של העברת נשק תמורת כסף ומחמוד הפגין ידע בתפעול הנשק, תיקן את המעצור, וביצע ירי בנשק במו ידיו. כמו כן, ראוי להתייחס גם לכך שלא מדובר באקדח, אלא ברובה, המוכן לשימוש מידי והכולל מחסניות ואביזרי נשק נוספים.
- ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה התומכת בהחמרת הענישה וטען, כי יש להחמיר בענישה בגין עבירות מסוג זה, במיוחד בעידן הנוכחי, בו התופעה של החזקת נשק בלתי חוקי, גוברת מיום ליום.
15. לדידו, יש להביא בחשבון לחומרה, את העובדה, שעבירות הקשורות לנשק נעשות בדרך כלל בהיחבא, במסגרת פעילות עבריינית ממודרת, רחוק מעיני הציבור, דבר אשר מקשה מאוד על חשיפתן. בשל כך ש הפיתוי לעבור עבירות אלו הוא גדול, בעוד שהסיכוי לתפוס את העבריינים קטן יחסית נטען, כי יש להטיל עונש מרתיע על מי שעובר עבירות אלו.

ב"כ המאשימה טען, כי הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה הם: שלמות גופו של אדם, בריאות הציבור, מלחמה בהחזקת כלי נשק בלתי חוקי בידי גורמים עבריינים בלתי מורשים, ושלטון החוק.

16. בהתייחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, טען ב"כ המאשימה, כי למרות שחלקו של מחמוד היה קטן, בהשוואה לנאשמים האחרים, עדיין מדובר בחלק מהותי ואקטיבי. לדידו, אף אם מחמוד לא הורשע בעבירה של קשירת קשר לפשע, העבירה שיוחסה לו בוצעה לאחר תכנון מוקדם וקפדני, והוא עצמו היווה חוליה אחת מתהליך העברת נשק מגורם אחד לאחר, תמורת תשלום. נטען, כי אלמלא מחמוד תיקן את המעצור, יכול ועסקת הנשק לא הייתה מושלמת.

עוד נטען, כי מחמוד היה בגיר בעת ביצוע העבירה, הבין את מעשיו ויכול היה לנתק מגע עם המעורבים בפרשה ולהימנע, בקלות רבה, מביצוע העבירה, אך הוא בחר להמשיך במעשיו, לקחת את הנשק לידי ו לעשות בו שימוש. לדידו, הנזקים הפוטנציאליים שהיו עלולים להיגרם מהעברת הנשק לגורמים עבריינים או חבלניים, הם גדולים, במיוחד כאשר מדובר בנשק מסוג קלצ'ניקוב שהוא נשק אוטומטי, בעל פוטנציאל הרג עצום.

17. ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר שהוגש בעניינו של מחמוד ולהמלצותיו וטען, כי מהתסקיר עולה, שהוא מתקשה לקחת אחריות על המעשים המיוחסים לו ונוטה למזער את חלקו באירוע. עוד צוין, כי שירות המבחן התרשם, בדבר קיום סיכון להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד, וכן, כי קיימת נזקקות טיפולית גבוהה. לדידו, אין מקום לסטות במקרה דנן, ממתחם העונש ההולם שייקבע, מפני שלא קיים סיכוי של ממש שמחמוד ישתקם.

18. ב"כ המאשימה עתר למתחם עונש הולם הנע **בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל** ובנוסף - מאסר על תנאי ותשלום קנס. לשיטתו, לאור חלקו המהותי של מחמוד בעבירה, נסיבותיו הרחבות של האירוע והנחיית בית המשפט העליון להחמרה בענישה, יש להטיל על מחמוד עונש **ברף העליון** של המתחם.

ב"כ המאשימה הפנה לפסקי דין והגיש אסופת פסיקה. להלן מספר דוגמאות:

ע"פ 5646/15 סאמח תיהאווי נ' מדינת ישראל (14.02.2016), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת נשק (רישא וסיפא), לאחר שהחזיק, ברכב בו שהה עם אחר, אקדח טעון עם מחסנית ובה 5 כדורים שהוטמנו מתחת לשטיח. בית המשפט המחוזי הטיל עליו 15 חודשי מאסר בפועל, 9 חודשים מאסר על תנאי, וקנס בסך 5000 ₪. ערעור הנאשם לעליון, נדחה.

· ע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' אדרי (22.02.2007), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת נשק והפרעה לשוט, לאחר שהחזיק אקדח ותחמושת ברכבו, עטופים בגרב ומוסתרים בתחתוניו. בית המשפט המחוזי הטיל עליו עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, ו-12 חודשים מאסר על תנאי. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, והטיל על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

· ת"פ 49299-07-11 מדינת ישראל נ' ג'בארין (01.02.2012), הנאשם הורשע בעבירה של החזקה, נשיאת נשק, והפרעה לשוט, לאחר שנתפס נוהג ברכב, כשאתו אדם נוסף, וברשותם תת מקלע מאולתר ומחסנית. הנאשם יחד

עם אחר נמלט רגלית מהשוטרים, לאחר שרכבו הגיע לדרך ללא מוצא, והשליך את הנשק רק כאשר השוטר ירה באוויר. בית המשפט המחוזי הטיל עליו 24 חודשי מאסר בפועל, 18 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בגובה 2000 ₪.

19. בהשלמת הטיעון בעל פה ביום 06.10.2016, ציין ב"כ המאשימה, כי הוא איננו מכיר את מסמך נ/1 שהוגש מטעמו של מחמוד ואיננו מבין את המשמעות הרפואית של האמור בו. עוד טען, כי יש להביא בחשבון את העדר היכולת לאמת את תוכנו.

ב"כ המאשימה טען, כי הוא מתנגד להמלצת שבתסקיר המשלים. לדידו, למרות שתואר שיפור מסוים בלקיחת האחריות, שירות המבחן לא חזר מהערכתו בדבר רמת הסיכון הגבוהה להישנות עבירות דומות בעתיד. לשיטתו, יש להביא בחשבון לחומרה, את חלקו הדומיננטי של מחמוד בעבירה ואת העובדה שחרף גילו הצעיר וחרף היותו ללא עבר פלילי, מחמוד ידע לתפעל את מעצור הנשק ולעשות בו שימוש למטרת "ניסוי ירי" והורה לפרחאט לטעון את הנשק בתחמושת.

טיעוני מחמוד לעונש

20. הסנגור טען לעונש, בעל-פה, בישיבת יום 06.10.2016.

תחילה, ציין הסנגור, כי מחמוד היה עצור מאחורי סורג ובריא בגין תיק זה, מיום 04.02.2015 ועד ליום 26.03.2015, ולאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא. החל מיום 01.11.2015, אפשר לו בית המשפט לצאת לעבוד, ובשבתות ובימים בהם לא עבד, הוא המשיך לשהות במעצר בית מלא. תנאים אלה נמשכים עד עתה, ללא שנרשמה הפרה כלשהי בתנאי השחרור.

21. הסנגור טען, להגנה מן הצדק, נוכח כך שנגד באסל - אחיו של נאשם 1, אשר השתתף אף הוא במעשים ואשר נחקר תחת אזהרה ושחרר, לא הוגש כתב אישום. לטענתו, גם אם אין בכך כדי להביא לביטול האישום נגד מחמוד, מצדיק הדבר התחשבות והקלה בעונש. הסנגור הפנה בעניין זה, לע"פ 3355/10 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 28.12.2011), ולע"פ 5124/08 טארק גאבר נ' מדינת ישראל (מיום 04.07.2011).

22. הוסיף הסנגור וטען, כי חלקו של מחמוד בעבירה הוא מינורי וקטן בהשוואה לחלקם של הנאשמים האחרים, שכן, הוא החזיק בנשק לפרק זמן קצר ביותר, שלא עלה על מספר דקות ולא היה לו כל קשר לכריתת העסקה בין פראחאט לבין האחרים.

לטענתו, עניינם של הנאשמים האחרים, שונה לחלוטין מעניינו של מחמוד, הן מבחינת עברם הפלילי והן מבחינת חלקם בעבירה.

נטען, כי גם עניינו של מחמוד סאמר ואתד, המרצה מאסר בגין ניסיון לרצח בתיק אחר, שונה מעניינו של מחמוד, [(ע"פ 6716/16 סאמר ותד נ' מדינת ישראל, (מיום 11.09.2016)], מה גם שתלוי ועומד ערעור שהגיש, אשר טרם התברר.

עוד נטען, כי הפסיקה שהגיש ב"כ המאשימה, כלל לא רלוונטית למקרה דנן, שכן מרביתה דנה בעבירות נשק חמורות יותר וברימוני הלב.

23. כן ביקש הסנגור להביא בחשבון את גילו הצעיר של מחמוד, שהיה בן 18 וחודש בלבד, בעת ביצוע

העבירה, כמו גם את העובדה שאין לו עבר פלילי, זו הסתבכותו היחידה עם החוק ולא פתוחים נגדו תיקים נוספים. תוך שהפנה למסמך נ/1, הדגיש הסנגור, כי יש להתחשב גם בכך שמחמוד מתמודד עם בעיות רפואיות.

עוד הפנה הסנגור לתסקירי שירות המבחן ולהמלצות שהובאו במסגרתם וטען כי יש לתת להן משקל רב וביקש לאמץ. לדידו, יש לאפשר לנאשם להשתתף במסגרת טיפולית אשר תעזור לו להעלות את המודעות למעשיו ותצמצם את ההישנות למקרים דומים בעתיד. הסנגור הפנה בעניין זה לע"פ 1494-07 פנחס בן יעקב בר דוד נ' מדינת ישראל (מיום 13.03.2007) ולע"פ 2849-13 מדינת ישראל נ' טייצאו טגבה (מיום 13.08.2013).

24. הסנגור הפנה את כב' בית המשפט למספר פסקי דין, אשר תומכים לדידו, בטענותיו, כדלקמן:

- ת"פ (חי') 45597-05-15 מדינת ישראל נ' שיך עבד עבדאללה (מיום 01.09.2016), גזר דין שניתן ע"י כב' השופט אליקים, בעניין אדם שהחזיק ברכבו תת מקלע, עם מחסנית וכדורים והושתו עליו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.
 - ת"פ (חי') 13153-08-15 מדינת ישראל נ' מוחמד עמאש (מיום 04.04.2016), גזר דין שניתן ע"י כב' השופט פיש, שם הורשע מחמוד בעבירה של החזקת נשק ותחמושת והושתו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.
 - ע"פ 7139/12 גורנו ליאור נ' מדינת ישראל (מיום 07.03.2013), שם דובר על אדם שהחזיק בנשק ורימונים, במשך שנים, ובית המשפט המחוזי הטיל עליו 8 חודשי מאסר, בעוד שבית המשפט העליון בערעור, המיר עונש זה, לעבודות שירות.
- עוד הפנה הסנגור לע"פ 4549/15 ג'וליאן גאנם נ' מדינת ישראל (מיום 26.09.2016), ולע"פ 5713/10 יהושע אקרמן נ' מדינת ישראל (מיום 01.03.2011) והגיש אסופת פסיקה.

תגובת המאשימה לטיעוני הנאשם

25. בהתייחס לטענת הגנה מן הצדק שהועלתה ע"י הסנגור, טען ב"כ המאשימה, כי לא ניתן להקיש מעניינו של "באסל" (אחיו של הנאשם 1 שלא הועמד לדין), לעניינו של מחמוד. נטען כי, שם, היה מדובר בקטין, נעדר עבר פלילי, וכי כל הראיות נגדו היו התבטאות מילולית, שלא היו לה תימוכין בראיות ולכן סברה המאשימה כי אין די ראיות להעמידו לדין.

דברי הנאשם

26. מחמוד אמר שהוא מתנצל על כל מה שעשה, והוא לא יחזור על מעשים כאלה בעתיד.

חוות דעת ממונה

27. בישיבת יום 6.10.16, לאחר שמיעת הטענות לעונש, הוריתי על קבלת חו"ד הממונה על עבודות השירות (להלן: "**הממונה**") וזו התקבלה לתיק בית המשפט ביום 27.10.16. מוחמד נבדק ונמצא כשיר לביצוע עבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

28. הערכים החברתיים שנפגעו במקרה דנן, הם שלומו ובטחונו של הציבור ובטחון המדינה. כפי שציינתי קודם לכן, עבירות נשק, מסכנות באופן ממשי את חיי האדם, ועלולות להוביל לאסונות כבדים לציבור כולו, לשמש לפעילות טרור, ולגרום לנזקים עצומים.

29. על חומרתן הרבה של עבירות הנשק, ניתן גם ללמוד מקביעת המחוקק, שקבע, בצד העבירה של **החזקת נשק שלא כדין** (אשר מיוחסת לנאשם דנן), עונש מרבי של **7 שנות מאסר**.

גם בתי המשפט עמדו, לא אחת, על חומרתן הרבה של העבירות בנשק, בשל המסוכנות הטמונה בכלי נשק ובשל פוטנציאל הנזק העצום הטמון בהן, עד כדי גרימת מוות. בנוסף, כלי נשק בלתי חוקיים עלולים להגיע, בקלות רבה, לידיים עוינות, על כך המשתמע מכך. על בית המשפט להילחם ולהוקיע את התופעה ההולכת וגוברת, של שימוש עבריינים בנשק ובכך לצמצם את הסיכון לחברה ולציבור כולו.

ראו, לעניין זה, דברי השופטת ע' ארבל, בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן (מיום 19.01.2014):

"עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור ובטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, 'התגלגלותם' של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד".

כן ראו: ע"פ 9543/09 בילאל רחאל נ' מדינת ישראל (מיום 19.01.2010)

"אין צורך להכביר מלים על הקלות הבלתי נסבלת שבה סובב נשק חם או קר על נגזרותיו בידיים עברייניות. פעמים שהנשק נוטל חיי אדם, פעמים הוא פוגע בגוף האדם, ופעמים מתמזל המזל ובסייעתא דשמיא, אין פגיעה גופנית".

30. עם זאת, בכל מקרה ומקרה, יש לתת את הדעת לנסיבות הספציפיות של העבירה ולמדרג החומרה בו מצויות הנסיבות.

מעובדות כתב האישום עולה, כי עסקת הנשק בוצעה לאחר תכנון מקדים וכי פרחאת נפגש עם מחמוד ועם שותף נוסף, על מנת לבצע "ניסוי ירי" ולבדוק שהנשק תקין וניתן לשימוש מיד. "ניסוי הירי" מצביע על רצינות המעשים ועל כוונת הנאשמים האחרים לבצע עסקה בנשק, כפי שאמנם עשו לאחר מכן.

נסיבה נוספת לחומרה, במקרה דנן, היא העובדה שסוג הנשק בו מדובר בעניינינו, הוא רובה מסוג קלאצ'ניקוב, הכולל גם אביזרים - מחסנית, מכלול, וכדורים. רובה זה, הוא נשק רב עוצמה אשר טמון בו פוטנציאל הרס אדיר, אשר עלול להוביל לפגיעה ממשית, רב פעמית, בחיי אדם ואף לגרום למוות. בפסיקה נקבע זה מכבר, כי סוג הנשק מהווה חלק בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, וקובע את פוטנציאל הנזק הטמון בה.

לעניין זה ראו: ע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל (מיום 05.06.2013):

"מתחם העונש ההולם בעבירות המבוצעות בנשק צריך שיקבע בהתאם לסוג הנשק שבו מדובר. שהרי, סוג הנשק, כמו-גם ההיקף שבו נסחר, הוחזק, הובל וכיוצא באלה, הם נסיבות הקשורות בביצוע העבירה והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה".

אולם, מחמוד לא הורשע, אף לא בעקיפין, בקשר כלשהו לעסקת הנשק. מעובדות כתב האישום, בהן הואשם מחמוד והודה, עולה כי כל שעשה מחמוד, הוא נטילת הנשק מפרחאת, תפעול המעצור וביצוע ירי בנשק, על מנת לבדוק אותו. אין להקל ראש במעשים אלו, אך אין להוסיף להם עובדות ו"רקע", שאין להם זכר בכתב האישום.

לא ניתן לקבל את טענת ב"כ המאשימה, לפיה יש ללמוד מכך שלמחמוד ניסיון קודם בכלי נשק. גם אם מדובר במסקנה סבירה, אין זו אלא **מסקנה** המהווה, למעשה, **טענה עובדתית** (טענה לקיומו של ניסיון קודם) שלא ניתן לטעון אותה, ללא שתהא כתובה, במפורש, בעובדות כתב האישום, שהוגש בהסדר טיעון.

31. בהתייחס לנזק שנגרם מביצוע העבירה - אמנם, הנשק נתפס לפני שהגיע לידיים עוינות ולפני שהעסקה הושלמה, אך עם זאת, אין להתעלם מהחומרה ומהנזק הפוטנציאלי העצום שהיה עלול להיגרם, במידה והעסקה הייתה מתממשת ויוצאת אל הפועל, כפי שצוין לעיל.

אין לי ספק שמחמוד הבין את הפסול שבמעשהו וכי בכל רגע יכול היה לחדול ולהימנע מביצועו, אך הוא המשיך במעשה, מבלי לחשוב על ההשלכות החמורות העלולות להיגרם בגינו, תוך התעלמות ברורה מהחוק.

32. בהתייחס למדיניות הענישה אומר, כי ניתן לראות מגמה הולכת וגוברת של בית המשפט העליון להחמיר בענישה בנושא עבירות נשק, במגמה למגר את התופעה הרווחת של שימוש בכלי נשק למטרות פליליות ועברייניות אשר מסכנת את הציבור כולו ואת בטחון המדינה.

ראה בעניין זה: ע"פ 4526/04 מועאז זעטרי נ' מדינת ישראל (מיום 08.11.2004):

"בימים אלה, כאשר נשק חם משמש בידי ארגוני טרור לפעולות חבלה והרג, או בידי עבריינים למטרות פליליות המסכנות חיי אדם, מצווים בתי המשפט להגיב בענישה חמורה על עבירות של סחר בנשק והחזקתו".

וראה גם: ע"פ 5380/06 אחמד סלאמה נ' מדינת ישראל (מיום 03.12.2007)

"ניסיון החיים מלמד, שכלי נשק אשר נגנבים מבעליהם מוצאים את דרכם לידיים עברייניות או עוינות, ואלה גם אינם מהססים לעשות בהם שימוש גם אם כרוכה בכך סכנת פגיעה בחפים מפשע... הבהרנו בעבר ונחזור ונדגיש, כי עבירות בנשק מחייבות תגובה עונשית קשה אשר תכלול מאסר ממושך, ומדיניות זו יושמה בשנים האחרונות במספר מקרים לא מועט".

להרחבה בנושא ראה: ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' יצחק רפאל פס (מיום 19.04.04):

"בימים אלה, כאשר המציאות רוויה מעשי אלימות, פעולות חבלה וחשש מפני טרור הן בידי גורמים עוינים הן בידי גורמים קיצוניים חדורי מוטיבציה אידאולוגית, יש לנהוג בחומרה מיוחדת בנושאי נשק בעל אופי התקפי כדי למנוע התדרדרות של המצב הרגיש...יש לעשות כל שניתן לסכל כל פוטנציאל לפעולות של עשיית דין עצמי ושפיכות דמים".

33. עם זאת, יש לבחון כל מקרה לגופו ולנסיבותיו. בענייננו, יש לתת משקל לכך שמחמוד לא יזם את העסקה והוא לא הואשם בקשר כלשהו אליה ואף לא היה המוח או "הרוח החיה" מאחורי הניסוי בנשק. סאמר הוא שיזם את העסקה והפעיל את שאר הנאשמים.

כמו כן, יש לתת משקל לכלל בדבר אחידות הענישה, ובגדר כך להביא בחשבון את העובדה, שבניגוד לנאשמים האחרים ופרחאת, מחמוד לא הואשם בעבירות של קשירת קשר; נשיאת נשק; סחר או סיוע לסחר, אלא הואשם בהחזקה בלבד. עוד יש להדגיש, כי מדובר בהחזקה לפרק זמן של מספר דקות בלבד, של נשק שלא הוא הביא למקום. המיוחס לאחרים ולפרחאת חמור, אפוא, **באופן משמעותי** מהמיוחס למחמוד ונסיבות העבירה המיוחסת למחמוד (למעט סוג הנשק), מצויות ברף התחתון של המדרג שנקבע בפסיקה לגבי עבירות בנשק.

לענין עקרון אחידות הענישה והערכים שהוא משקף ראו: ע"פ 8668/11 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 11.10.2012) "עקרון אחידות הענישה נגזר מעקרון השוויון, שהוא גם כלל יסוד בתורת הענישה, והוא מורה כי על מצבים דומים מבחינת אופי העבירות והנסיבות האישיות של הנאשמים ראוי להחיל, במידת האפשר, שיקולי ענישה דומים".

34. הסנגור הפנה לפסקי דין, בהם נקבע עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות [ראה לדוגמה: ת"פ (חי') 13153-08-15 מדינת ישראל נ' שיך עבד עבדאללה (מיום 01.09.2016), ת"פ (חי') 13153-08-15 מדינת ישראל נ' מוחמד עמאש (מיום 04.04.2016), ע"פ 7139/12 גורנו ליאור נ' מדינת ישראל (מיום 07.03.2013)], בעוד שב"כ המאשימה הפנה לפסקי דין בהם נקבעו מתחמי ענישה גבוהים יותר. [ראה לדוגמה: ת"פ 56119-02-13 מדינת ישראל נ' יפרח (מיום 02.09.2013), ת"פ 32521-05-13 מדינת ישראל נ' עמאש (מיום 11.11.2014), ע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' אדרי (מיום 22.02.2007)]. יש לציין, כי ברוב פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה, יוחסו לנאשמים עבירות חמורות יותר מהעבירה שיוחסה לנאשם במקרה דנן.

35. נוכח האמור לעיל, ולאחר שהבאתי בחשבון את הפסיקה המתאימה, מדיניות הענישה, נסיבות העבירה, הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, כמו גם, את הנזק שנגרם מביצוע העבירה והנזק הפוטנציאלי שהיה עלול להיגרם וכן את המתחמים שנקבעו לגבי הנאשמים האחרים ולגבי פרחאת, ואת ההבדל במעשים ובעבירות שבין מחמוד לבין שלושת הנאשמים הנ"ל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן **נע בין 8 ל- 14 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נוספים.

גזירת הדין

36. גם במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לפי סעיף 40א לחוק העונשין, יש לתת משקל לעקרון אחידות הענישה. בעניין יש להדגיש כי מחמוד צעיר מהנאשמים האחרים. בעת ביצוע העבירה

היו הם בני 21, 27 ו- 29 ואילו מחמוד היה בן 18 שנים וחודש, בלבד - על גבול הקטניות. בנוסף, למחמוד אין הרשעות קודמות, בעוד שלנאשמים האחרים - מוחמד ובאסם היה עבר פלילי.

אציין, כי לא מצאתי כל פסול בהתנהלות המאשימה ואני דוחה את טענת ההגנה מן הצדק, שהעלה הסנגור. ההחלטה אם בידי המאשימה קיימות די ראיות לשם העמדה לדין מסורה למאשימה, אשר אף נהנית מחזקת התקינות המינהלית. לא הובאו בפניי נתונים היכולים לערער חזקה זו, או להצדיק טענת הגנה מן הצדק.

37. עוד יש לציין, כי הענישה לעולם אינדיבידואלית היא. ראו, למשל: ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל פ"ד מג(4), 170 (3.10.1989) (פסקה 8 לפסק הדין) וכן: ע"פ 6162/11 עטאף דיאב נ' מדינת ישראל (06.10.11) ופסקי הדין שנזכרו שם.

38. מחמוד בן 20, כיום, שהה במעצר החל מיום 04.02.2015 ועד ליום 26.03.2015. לאחר מכן הוא שהה במעצר בית, במשך שנה וחצי, בתנאים מגבילים, שמר על הכללים ולא הפר אותם. כמו כן, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים בתקופה זו.

כעת שוהה מחמוד במעצר בית חלקי בבית הוריו באום-אל-פחם, תחת פיקוח הוריו ודודו ועובד, החל מנובמבר אשתקד בחברת אלומיניום.

לקולה, התחשבתי בהודאתו של מחמוד בכתב האישום המתוקן, שחסכה זמן שיפוטי יקר לבית המשפט ובהתנצלות ובחרטה שהביע בפניי.

התחשבתי גם בגילו הצעיר של מחמוד בעת ביצוע העבירה, בנסיבות חייו ובעובדה שאין לו עבר פלילי, וזו הסתבכותו הפלילית הראשונה, כמו גם את הפגיעה העלולה להיגרם לנאשם עצמו ולמשפחתו משליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח.

כן הבאתי בחשבון, את המלצת שירות המבחן ואת הסיכויים לשיקומו ובסופו של דבר ולאחר שהבאתי בחשבון גם את התקופה בה שהה הנאשם במעצר בתיק זה ונוכח סיכויי השיקום, אחרוג ממתחם העונש ההולם ולא אשלח את הנאשם לריצוי מאסר בפועל.

38. לאור האמור לעיל, אני גוזרת על מחמוד את העונשים כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות, על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 27.10.16, שהומצאה לתיק בית המשפט.

מחמוד ירצה את עבודות השירות במקום ובמועדים, כפי שפורטו בחוות דעת הממונה (או בכל מקום ו/או מועד אחר, עליו יורה הממונה) ועליו להתייצב לתחילת ריצוי העבודות, **ביום 5.4.17**

בשעה 08:00 ביחידת עבודות השירות, מפקדת מחוז צפון, רח' הציונות 14, טבריה.

מחמוד מוזהר בזה, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו, יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לידי ריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור, בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירה בנשק שהיא פשע.

ג. ניתן בזה צו מבחן למשך 18 חודשים מהיום. במסגרת צו המבחן יעבור מחמוד הליך טיפולי, לפי שיקול דעת שירות המבחן.

על מחמוד לעמוד בכל תנאי צו המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ז, 03 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.